

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 243/2018-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 5. apríla 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Miroslava Duriša a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED]

vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2, 3 a 5, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a 4 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jeho práv podľa čl. 5 ods. 1, 3 a 4 a čl. 6 ods. 1 a 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5 Tpo 70/2016 z 20. decembra 2016 a

vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 2, čl. 19 ods. 2, čl. 22 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 4, čl. 48 a čl. 50 ods. 3 v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 13 Listiny základných práv a slobôd, ako aj čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV Pz 61/17/1000-11 zo 7. apríla 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. marca 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2, 3 a 5, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a 4 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj jeho práv podľa čl. 5 ods. 1, 3 a 4 a čl. 6 ods. 1 a 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 5 Tpo 70/2016 z 20. decembra 2016 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) a vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 2, čl. 19 ods. 2, čl. 22 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 4, čl. 48 a čl. 50 ods. 3 v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 13 Listiny základných práv a slobôd, ako aj čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru rozhodnutím Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) č. k. IV Pz 61/17/1000-11 zo 7. apríla 2017 (ďalej len „rozhodnutie generálnej prokuratúry“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že uznesením Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 0 Tp 395/2016 z 11. decembra 2016 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“) bol sťažovateľ vzatý do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a) a c) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov.

Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej krajský súd rozhodol napadnutým uznesením tak, že ju zamietol.

Sťažovateľ pred ústavným súdom tvrdí, že vo výrokovej časti napadnutého uznesenia krajského súdu nebolo rozhodnuté o návrhu na náhradu väzby a že do konania pred všeobecnými súdmi nebol pribratý tlmočník napriek tomu, že on sám nedostatočne ovláda slovenský jazyk.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti ďalej žiada, aby sudcovia ústavného súdu Jana Baricová a Peter Brňák boli z rozhodovania v jeho veci vylúčení. Tiež žiada, aby mu bol ústavným súdom ustanovený právny zástupca.

Ďalej sťažovateľ poukazuje na „nezákonné“ rozhodnutie a značné prieťahy vo veci vedenej pod sp. zn. III. ÚS 50/2018.

Sťažovateľ ďalej namieta nezákonný postup sudkyne spravodajkyne vo veci vedenej pod sp. zn. III. ÚS 50/2018, ktorá neskúmala jeho vec urýchlene a následne ju nezákonne odmietla.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom rozhodol, že napadnutým uznesením krajského súdu a rozhodnutím generálnej prokuratúry došlo k porušeniu jeho v petite sťažnosti označených práv a aby napadnuté uznesenia zrušil. Zároveň navrhuje, aby ústavný súd rozhodol, že krajský súd a generálna prokuratúra sú povinné vyplatiť mu 50 000 € každý do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

II.1 K namietanému porušeniu práv sťažovateľa napadnutým uznesením krajského súdu

Sťažovateľ namieta, že napadnutým uznesením krajského súdu boli porušené jeho v petite sťažnosti označené práva, pretože vo výrokovej časti napadnutého uznesenia krajského súdu nebolo rozhodnuté o návrhu na náhradu väzby a že do konania pred všeobecnými súdmi nebol pribratý tlmočník napriek tomu, že sťažovateľ nedostatočne ovláda slovenský jazyk.

K tomuto ústavný súd konštatuje, že o obsahovo rovnakej sťažnosti tohto sťažovateľa proti napadnutému uzneseniu krajského súdu už rozhodol svojím uznesením č. k. III. ÚS 50/2018-77 z 30. januára 2018, ktorou časť sťažnosti smerujúcu proti napadnutému uzneseniu odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

V zmysle judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 174/09) rozhodnutie o odmietnutí návrhu na začatie konania pre zjavnú neopodstatnenosť v danej konkrétnej veci nemožno považovať za rozhodnutie „o podmienkach konania“, ktoré má na mysli citované ustanovenie § 24 zákona o ústavnom súde. Nejde o podmienku konania, ktorú možno dodatočne splniť v ďalšom návrhu (resp. sťažnosti), ktorým sa napáda rovnaký postup a rovnaké rozhodnutie, aké bolo napadnuté v predchádzajúcej sťažnosti, ktorá bola odmietnutá ako zjavne neopodstatnená.

Vzhľadom na uvedené bolo potrebné túto časť sťažnosti odmietnuť ako neprípustný návrh podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde.

II.2 K namietanému porušeniu práv sťažovateľa rozhodnutím generálnej prokuratúry

Sťažovateľ namieta, že rozhodnutím generálnej prokuratúry boli porušené jeho v petite sťažnosti označené práva.

Táto časť sťažnosti sťažovateľa smeruje proti rozhodnutiu generálnej prokuratúry zo 7. apríla 2017, a teda je už *prima facie* podaná po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto lehoty odpustiť (napr. I. ÚS 235/03, I. ÚS 156/04, II. ÚS 267/04, IV. ÚS 35/04, I. ÚS 109/06). Vzhľadom na uvedené bolo preto potrebné túto časť sťažnosti odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

K tejto časti svojej sťažnosti sťažovateľ neuviedol žiadnu argumentáciu (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde) a ani k nej nepriložil kópiu ním napádaného rozhodnutia (§ 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde), a preto bol dôvod na jej odmietnutie aj pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí. K tomuto ústavný súd pre úplnosť dodáva, že o obsahovo porovnateľnej sťažnosti tohto sťažovateľa smerujúcej proti rozhodnutiu generálnej prokuratúry už rozhodol svojím uznesením č. k. IV. ÚS 4/2018-49 zo 17. januára 2018 tak, že ju odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Keďže sťažnosť sťažovateľa bola ako celok pri jej predbežnom prerokovaní odmietnutá, ústavný súd sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa nezaoberal, pretože rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v danom prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. apríla 2018